

[Svend Nielsen.]

til Minde om de mange Søfolk, der blev derude?

Regeringen og Tingets Medlemmer kommer til at gøre sig fortrolig med Tanken om, at Søfolkene er fast besluttede paa at faa indført menneskeværdige Arbejdsforhold. Og følger de ansvarlige ingen Lyst til at tage noget Initiativ i denne Sag, kommer de i sidste Instans selv til at tage Ansvaret for Udviklingen inden for dansk Søfart.

Under Behandlingen i Juli Maaned af Forslag til Lov om Ferie til hjemsendte Søfolk foreslog en af de ærede Ordførere, at man skulde modtage Søfolkene som Æresborgere. Det er i Sandhed nogle kunne Æresboliger, man byder disse Borgere at opholde sig i om Bord. Smaa Huller, hvor 5—6 Mand er stuvet sammen, er ingen Undtagelse. Og nogen afgørende Ændring synes der ikke at være Opræk til. Ganske vist blev der af et Udvalg afgivet en Betænkning i Marts 1943 angaaende Skibsmandskabets Opholdsrum m. v., som i Løbet af 5 Aar skulde omsættes i Handling. Men selv om det overraskende virkelig skulde ske, at man paabegyndte Saneringen i Henhold til de Retningslinier, der er nedfældet i Betænkningen, bliver det alt andet end „Æresboliger“, Søfolkene faar. Vel faar Søfolkene fortrinsvis 2 Mands Lukaf'er, men med en fri Dørkplads paa siger og skriver 2 Meter.

Jeg har i nogen Tid haft Lejlighed til at studere Enmandscellerne i Vestre Fængsel. Maaske den højtærede Handelsminister vil gøre sig den Ulejlighed at drage en Sammenligning mellem det Gulvareal, man byder en Sømand og en Fange, og han vil opdage, at Sammenligningen falder ud til Fordel for Fungen. Men bevarer, set med Søfolkenes Øjne er Betænkningen naturligvis et Fremskridt. Naar man er vant til at bo i Hundehuller, skal der ikke meget til, før man kan tale om en Forbedring. Men hvornaar har man tænkt at tage fat paa Arbejdet med at paabegynde Saneringen af Boligforholdene til Søs? Det skal ikke nægtes, at der findes Skibsredere, som forstaar, hvad Tiden kræver paa dette Omraade; men der findes rigtignok ogsaa andre, som giver en god Dag i, hvordan Søfolkene bor.

Et særligt ondartet Eksemplar af sidstnævnte Type synes Rederiet Marius Nielsen & Sønner at være. For nogen Tid siden vendte et af Rederiets Skibe S/S „Valborg“ tilbage til Danmark efter flere Aars Fravær. Under Sejladsen for de Allierede var

Mandskabsrummet blevet udvidet til ogsaa at omfatte Agterskibet. Det første, Selskabet foretog sig ved Skibets Hjemkomst, var at give Ordre til, at de opførte Rum agterude øjeblikkelig skulde nedrives for at udvide Skibets Lasteevne. Søfolkene blev igen stuvet sammen forude.

Samme Selskabs Skib S/S „Margrethe“ blev i sin Tid bombet i Hamborg. Det blev genopbygget fra Vandlinien, men med et 6 Mands Lukaf, som er en tro Kopi af det gamle. Maa jeg spørge den højtærede Handelsminister, om man har tænkt sig at drage dette Rederi til Ansvar for dets skandaløse Optræden i Lukafspørgsmaalet, eller er det maaske kun Søfolk, der kan drages til Ansvar for begaaede Ulovligheder i dette Land? Og i øvrigt: Har man fra Regeringens Side tænkt sig at gøre noget for at indfri Løfterne til Søfolkene? Landets første Frihedskæmpere venter paa Svar!

Første Næstformand (Arnth Jensen): Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 17. Januar, Kl. 9 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1946 til 31. Marts 1947.

Mødet hævet Kl. 21³⁵.

53de Møde.

Torsdag den 17. Januar Kl. 9.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1946 til 31. Marts 1947.

Formanden: Ifølge Bestemmelserne i Forretningsordenens § 11, som de nu er affattet, maa intet Medlem under en Sags